

ייצג פון פריי

תולדות | עיונים | הערות

התחזקות | התעוררות | מכתבים

בעניני רביה"ק מברסלב זי"ע

מכתבי מוהרנ"ת - עלים לתרופה, עם מכתבים חדשים והוספות מכת"י
ביאורים וציונים, הערות והארות

פרשת תזריע - פרשת החודש
שנת תשע"ד

ובעל הישועות יושיעך ויצליחך בכל אשר תפנה, וכל הקמים עליך לרעה מהרה תופר עצתם וכו', ותזכה תמיד לאדבקה מחשבתך בעלמא דאתי, מכל המחשבה דיבור ומעשה שעובר עליך בכל יום (ליקו"מ ח"א סי' נ"ד).

דברי אביך המצפה לישועתך, ומעתיר בעדכם

נתן מברסלב

סימן קמ"ה

בעזרת השם יתברך, יום ו' ערב שבת קודש פ' פנחס, תקצ"ד לפ"ק

אהובי בני חביבי.

מכתבך קבלתי מר' פנחס העניס נ"י. וכבר ידעתי מקודם מר' טוביה מטעפליק שנכנסת לביתך נאווה קודש. יהי רצון שיהיה לחיים טובים ארוכים ולשלום לך ולכל ביתך, ותזכו לעסוק שם בעבודת ה' באמת, ויהיה ביתך בית ועד לחכמים, בית פתוח לרוחה, בית שמגדלין בו תורה ותפלה.

ובעת כבר עבר חצות היום, וקדושת שבת קודש ממשמש ובא, ואין פנאי להאריך כלל. וכפי הנראה לא אסע עוד שום נסיעה בעזרת השם יתברך עד אחר שבת נחמו הבאה עלינו לטובה (מוהרנ"ת רצה לנסוע אז לאומאן כדי לגמור בנית הבית המדרש על הקיבוץ של ראש השנה כמ"ש במכתבים הקודמים, ועיין מכתב קמ"ג).

דברי אביך המצפה לראותך בשבת נחמו הבאה עלינו לטובה.

מ"י יתן שנוכה להכין עצמינו מעתה על שבת נחמו, שנוכה לנחמה שלימה על כל צרות נפשינו, שלא נסוג עוד ממנו יתברך, שזה עיקר הנחמה והישועה על הכל.

נתן מברסלב

סימן קמ"ו

ברוך השם, יום ב' מנחם אב, תקצ"ד לפ"ק

אהובי בני חביבי.

השם יתברך ישלח לך רפואה שלימה קל מהרה וישיבך לאיתנך בשלימות נ"י יצחק בן מוהרנ"ת נפל בימים ההם בחולאת חזק, בחולי קדחת, והיה מוטל על ערש דוי יותר מב' חדשים כמ"ש במכתב קמ"ט וקנ"ב, עד שבזאת השנה שנת תקצ"ה לא היה בכוחו לנסוע לעיר אומאן על ר"ה, כמסופר במכתבים הבאים, וגדול היה צערו של ר' יצחק על זאת, ומוהרנ"ת כאב רחמן חזק ואמצו שאעפ"כ גם זה לטובה (עיין לקמן מכתב קנ"ד).

המשך בדף 4

ובענין ביתך שקנית למזל טוב, גם כן נתת שמחה בלבי מה שפטרתי את השכן, וכפי מכתביך השני נזח לך מן הראשון, וגם ברוך השם שכבר באת עמו אל עמק השווה, וזכית בחלקך אשר חפצת [עיין לעיל מכתב קמ"ג במש"כ שם "ויזמין לך שותף טוב, וכל אחד על מקומו יבא בשלום", וכנראה שחצי הבית היה שייך לשכן]. ועל הכל טוב להודות לה' על העבר ולבקש על העתיד. וגם כפי פרושות לשמים שתזכה לכנוס לביתך לחיים טובים ארוכים ולשלום. ותזכה לעסוק שם בתורה ותפלה ומעשים טובים אתה וזרעך לאורך ימים ושנים טובות לדורות עולם. ויהיה שלום בביתך ורענן בהיכלך, עוד תנוב בשיבה טובה ותהי כגן רוה אכ"ר.

והנה תהלה לאל יש לי עתה שיחה נאה בענין בית ישראל, הנוגע אל התכלית האמיתי הנצחי. אך אין פנאי לבארה בפרט בכתב על פני השדה

[יש להעתיק קצת מספרי מוהרנ"ת המעוררים שיעקר מעלת הבית, וכוונת בנין הבית הוא רק מה שנוגע לתכלית האמיתי הנצחי. עיין בליקוטי הלכות הל' מוזה (ה"ד אות ג') וזכרון זה לזכור בהשם יתברך שהוא זכרון העולם הבא צריכין ליותר לשומרו ביותר כשבונין בית, כי זה שבונה בית הוא כאילו שוכח ח"ו בעולם הבא, ועושה לעצמו קביעות דירה בזה העולם הכלה ועובר, כי בוודאי אם יעמיק מחשבתו באמת בקביעות חיי עולם הבא, ובמהירות פריחת העולם הזה העובר כצל עובר וכענן כלה וכו', בודאי אין שגוען גדול מזה שרוצה לבנות לעצמו בית על רגע קלה כואת, אשר מוכן לעבור מכאן בלי ספק חיש קל מהרה, ועל כן באמת צוה ייחוד בן רכב לבניו שישב באהלים ולא יבנו ביתם וכו', כי מי שבונה ביתו בלא דעת ושוכח בעולם הבא הוא בוודאי גרוע ממשוגע, ועל זה נאמר הוי בונה ביתו בלא צדק ועליותיו וכו', האומר אבנה לי בית מדות וכו', וכתוב בנה כעש ביתו וכו'. וכתוב הבונים הרבות למו ובתים יתעטרו לגלים וכו', וכן הרבה. ועל כן בכניסת הבית צריכין ליותר מאד לזכור תיכף בהעולם הבא ששם עיקר הבית, ושם עיקר הקביעות. ובמה שבונה לו בית בזה העולם הוא גם כן רק בשביל העולם הבא כדי שיכול לעבוד בביתו את השי"ת בעסק תורה ותפלה והכנסת אורחים וכבוד שבת וכו', כי צריך כל אחד לכונן בבנין ביתו שיהיה ביתו בית תורה בית תפלה, בית וועד לחכמים, בית פתוח לרוחה, ויהיו עניים בני ביתו, ואו ביתו בית ה', ועל זה נאמר בחכמה יבנה בית וכו', ואו בוודאי מצוה גדולה שיבנה לו בית לשם ה'. ועל כן צריכין לקבוע מוזה, כדי לזכור תיכף בכניסת הבית ביחוד השם יתברך, זה ענין זכרון העולם הבא, ואו דייקא הבית ראוי להבנות ולהתקיים, כי אינו שוכח ח"ו בהעולם הבא, ועושה לעצמו קביעות הבית בעולם הזה העובר ח"ו, רק אדרבא הוא בונה ביתו בשביל זכרון העולם הבא דייקא וכו', עיי"ש באריכות.

וע"ע בהל' פקדון (ה"ד אות ט"ז) צריכין לבנות הבית בחכמה כמ"ש בחכמה יבנה בית ובתבונה יתכונן וכו', היינו שצריכין לבנות הבית לשם ה', כדי לעסוק בו בחכמה האמתית שהיא התורה הק' ע"כ. ועוד עיין בהל' חובל בחבירה (ה"ד אות י"ז) וצריך לראות להמשיך את הכבוד אל הבית בקדושה גדולה, בבחינת וכבוד ה' מלא את הבית, כי כשזוכין לקשר את ביתו בתורה ועבודתו והכנסת אורחים וכו', על ידי זה כבוד ה' שוכן בתוך ביתו, ואו ביתו בבחינת הביהמ"ק מטע, כמובן בדברי רביז"ל (ליקו"מ ח"ב סי' ס"ז) שקדושת בתי ישראל הוא בבחינת הבית המקדש ששם עיקר הכבוד בבחינת וכבוד ה' מלא את הבית ע"כ.

וכבוד ידידינו ר' נפתלי נ"י [הרה"ח ר' נפתלי ז"ל מגדולי תלמידי רביז"ל, וחבר נאמן למוהרנ"ת ז"ל דר באומין] הוא עתה פה. והיום או מחר יסע מפה, ואני צריך לדבר עמו, על כן אי אפשר להאריך כלל.

מוהר"ר נחמן נ"י, מגזע
הקודש נכד הבעל שם
טוב ז"ל וזותו יגן עלינו
(חיי מוהר"ן סי' ק"ג)

מאמר: ראש בני ישראל

ליקוטי אמרים, תורת ושיחות והנהגות קדושות ממרן אור ישראל וקדושו

רבינו ישראל בעל שם טוב זצוקלה"ה

הנזכרים בספרי רביה"ק, ותלמידו מוהרנ"ת, ומשאר ספרי ברסלב

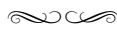
הרב המאור הגדול בנש"ק מופת הדור
גדול מרבן שמו נרדע בשערים מו"ה
נחמן נ"י
נכד לרבינו הק' בעש"ט זלה"ה
(הסכמת המגיד מקאמנין זצלה"ה על

מאמר ל"ו

למרום, וכמו כן נמשכת הפרנסה לכל אחד לפי בחינתו, באופן שיתלה עיניו למרום בכל עת, שידע שהפרנסה רק מאתו יתברך ממרחק מאד כמו שכתוב לא ממוצא וממערב וכו' כי אלקים שופט וכו'.

וצריך לבלי להתנהג בגדולות. ומה שמוכרח לו בודאי ישפיע לו השם יתברך שזהו בחינות הנ"ל בחינות רחוק וקרוב שתיכף כשיודע כמה רחוק הישוע ממנו ואעפ"כ השם יתברך מושיע לו בכל עת בחסדו הנפלא ממרחק מאד עי"ז תיכף נתקרב. כי כשיודע ההכל בנפלאות ה' בחסדו תיכף הישועה קרובה אליו מאד כי אין מעצור לה' להושיע וכו' כי ממנו לא יפלא כל דבר רבלי תיכף כשיטעה ויסבור שהוא קרוב ממש תיכף הוא רחוק מאד כי באמת התקרבות להשם יתברך וכן הפרנסה רחוקה ממנו מאד וכנ"ל. וע"כ צרכין לזכור כל הנ"ל היטב בכל יום הן בענין התקרבות להשם יתברך הן בענין הפרנסה הן בכל הצמרכות האדם. וע"כ אסור לאכול מן החדש עד מחרת הפסח שאז נמשך בחינות זאת ישראל בחינות שלום לרחוק ולקרוב וכנ"ל.

(הלכות שילוח הקן ה"ה אות ט"ו)

ס"ח.

כל צדיק יש לו דרך ושביעל בפני עצמו

הצדיקים והכשרים כל אחד ואחד כוונתו רצויה לשם שמים. ואעפ"כ בוודאי דעתם חלוקה זה מזה כי אי אפשר שיהי' דעותיהם שוות לגמרי, כי אין שני בני אדם דומים זה לזה, וכשם שמשונים בני אדם בצורותיהם כך משונים בדעותיהם, ועל כן בהכרח שיהיה שינויים ביניהם בדעותיהם ודרכיהם והנהגותיהם, ומיום בריאת העולם לא היה עדיין שני צדיקים וכשרים אמתיים שווים לגמרי בכל תנועותיהם, אעפ"כ ששניהם הולכים בדרך אחר ויונקים מרב אחד, אעפ"כ יש חילוקים רבים בדרכיהם

וידיעה זאת נצרך לו בכמה בחינות, הן שלא ירום לבבו בעשרו והשפעתו, שיסבור שהעשירות מגיע לו, כמצוי בכמה אנשים שתיכף שמגיע לו איזה שפע עשירות, מתחיל להתנהג בגדולות, עד שעכשיו דאגתו מרובה מקודם מחמת שחסר לו הרבה כפי מה שרוצה להתנהג בגדולות, וכשאינן מרוויח כרצונו הוא מלא כעס ומכאובות ומתרעם על מדותיו יתב' כאלו השם יתברך משועבד כביכול ליתן לו עשירות, אבל באמת צריך לידע שכל מה שהשם יתברך משפיע לו הכל בחסד גדול כי השפע באה לו ממרחק מאד כנ"ל, על כן אל ירום לבו בעשרו ואל יתרעם על מדותיו ית'. ומה שהוא צריך על הכרחיות באמת יבטח בשם ה' שישפיע לו בחסדו.

וכמו כן בעניים ודלת העם, צריכין גם כן לידע זאת שהפרנסה באה ממרחק מאד בחסדו, וע"כ צריך לבטוח כי האלקים הרועה אותו מעודו בחסדו ומשפיע לו פרנסתו ממרחק כזה, הוא ירחם עליו כל חייו ויתן לו פרנסתו המוכרחת, ואל יצר צרת מחר, כי דייקא על ידי שיודע שהפרנסה באה ממרחק מאד מאד, בפרט העניים ודלת העם שרואים כמה הפרנסה רחוקה מהם, ומעט הפרנסה שיש להם באהלהם בנס בכל יום, כשידע זאת בבירור לא יטריד דעתו ומחשבתו עוד על הפרנסה, רק ישליך יהבו על ה' מאחר שיודע שאין שום סיבה שימשיך פרנסה, רק השם יתברך משפיע לו ממרחק מאד בחסדו, והוא ברחמיו ישפיע לו גם להבא בכל יום די מחסורו, בהן ובחסד וברחמים.

ועל כן אסור לאכול להם ותבואה חדשה עד מחרת הפסח שאז נמשך על ישראל בחינות זאת, בחינות שלום לרחוק ולקרוב כנ"ל, שרק בבחינה זאת צריכין לקבל להם והפרנסה כנ"ל שזהו בחינות אכילת מן בבחינת לא ניתנה תורה אלא לאוכלי המן, היינו שידע שהפרנסה נמשכת בבחינת מן, שלא ירד בפעם א' על כל השבוע והחודש, רק דבר יום ביומו כמו שאמרו רבותינו ז"ל כדי שיתלן עיניהם

מהסכמת הגה"ק רבי מאיר בראד זצלה"ה על הליקו"מ:

הרב המופלא ומפלא בתורה ובחסידות המפורסם מוה"ר נחמן נ"י הגדול בשם טוב גידולי הקודש זרע קודש מחצבתו נכד לה"ה הרב המפורסם בתורה ובחסידות ידיו רב לו בעשר ידות בוצינא קדישא חו"פ קדוש יאמר לו, כל רז לא אנס ליה מו"ה ישראל בעש"ט ז"ל, והרב מוהר"ר נחמן הולך בעקבות אבותיו הק'...

מהסכמת הגה"ק רבי אפרים זלמן מרגליות זצלה"ה על הליקו"מ:

ירושה הוא לו מאבותיו, אבות מכלל דיאבא תולדות, שכן יונק מגידולי הקודש, חוטר מגזע האלתי המפורסם בעש"ט זלה"ה איש המודות וזרעו לברכה זרע קודש שם ומעשיהם עליהם מעידות...

מאמר משיב נפש

קייח

שאלות על חסידות ברסלב ומקורות מספרי קודש

מאת אחד הרבנים שלישי

סימן י"ט: הוא השליט והמשביר

שואל: ראיתי באיזה ספר מיוסד על ליקוטי מוהר"ן, שכתב על שער הספר, כי הרה"ק מוה"ר נחמן וכו', הוא השליט הוא המשביר לכל ישראל ולכל העולמות, היכן מצינו לשון זה על צדיק שהוא כבר בעולם העליון, שהוא השליט והוא המשביר, כי בפשטות זה נאמר על הצדיק יסוד עולם שהוא חי בעוה"ז, ומעמיד ומקיים את העולם והשפעותיו בזכותו, אבל איה מצינו שכשהצדיק נסתלק ועולה למעלה הוא ג"כ משפיע כאן למטה.

וע"י ביסוד העבודה (מכתבים ס"ד) כי הצדיק בעוה"ז יש לו עניני עצמו ג"כ, אבל בעוה"ב כל מחשבותיו הוא בעבורינו.

וכן כתוב בדברי שמואל סלאנים (ליקוטי אמרים אות פ"א) הצדיק הוא בחי' שורש שממנו הכל יונקים, וכח יניקה זו לא נפסק גם אחרי הסתלקותו, וע"י אשר יצוה את בניו אחריו, והם עובדים את ה', הריהו עמהם בהתקשרות, ונעשה גם הוא עי"ז בבחי' מחיוב במצות, כאלו עודנו בארץ החיים.

ובספר תפארת שמואל כתב (פרשת וארא הלולא אות ב') חבל על האנשים האלה שאמרו דאבדין ולא משתכחין, שהצדיקים הם בחי' אבידה ולא משתכחין אצלינו כלל, כי אין אמת, כי השארת קדושת נפשו נשאר לעד, היינו התנהגות שלו להראות דרך עבודתו להקב"ה, והתעלות אלקות שהראה בעולם, קיים לעד, וגדולים צדיקים במיתתן יותר מבחייהם, ובזמן שהצדיק הוא בעולם העליון, יוכל להאיר ולהופיע בלבנות בניו יר"ש יותר מבחיים חיותו וכו', והוא חי אתנו.

ודוגמת זה כתב בישמח ישראל (סוף פרשת נשא בהילולא דמהר"ם מווארקי) יראת הצדיק שנפטר תוכל להופיע גם עתה ביומא דהלולא דיליה, ויוכל עוד כהיום להיות להם פעולה יותר גדולה מקדושתו ויראתו ממה שהיה להם מבעודו בחיים חיותו, כי במיתתן יוכלו להאיר ולהופיע בלבנות בני ישראל יר"ש יותר מבחייהן.

ובהגדה של פסח אמרי קודש (עמוד ק"ץ) מובא כי פ"א בהסדר באמירת נשמת, בתיבות רופא חולים פוקח עורים וזוקף כפופים, אמר מהר"י מבעלזא, כי א"א ז"ל (מהר"ש) בעת שהיה אומר תיבות הללו, הרי כל מי שהיה צריך ישועה או רפואה מן הדברים הנזכרים, מיד היה מתמלאת בקשתו, אבל אנו לצערינו איננו במדרגה זו, ע"כ אין לנו ברירה אלא במעורר ישנים ומקיץ נרדמים, לעורר את השוכני עפר שהיה בכוחם לפעול דברים אלו בדיבורם בלבד, ולבקשם לעורר גם עתה את השפעתם וכחם ע"כ.

הרי מכל הנ"ל כי הצדיק לאחר הסתלקותו, עוד משפיע למטה ברכות בגשמיות וברוחניות, והוא נשאר השליט והמשביר.

ובזה י"ל מש"א חז"ל (תענית כ"ד): אמר רב יהודה אמר רב בכל יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב ואומרת כל העולם כולו זנונין בשביל חנינא בני, וחנינא בני די לו בקב חרובין מער"ש לער"ש, ועמד ע"ז בפרי צדיק (חנוכה אות י"ד) כי הלא הכרוז קאי על ר' חנינא בן דוסא, וקשה שהרי בזמן רב לא חי ר' חנינא בן דוסא, ואיך שייך כרוז זה בכל יום בזמן רב. ועיי"ש מה שפי' בזה.

ולפי הנ"ל י"ל כי באמת כך היתה, כי ההשפעה אף בימיו של רב היתה בא בשביל רחב"ד, וכמו שפי' בנועם אלימלך (חיי שרה ד"ה ואברהם זקן) הכוונה, שע"י הצינור והשביל של רחב"ד באה ההשפעה, ואף שכבר נסתלק רחב"ד, עכ"ז השפיע הוא ע"י צינורו השפע לעולם.

וזהו ההמשך בגמרא וחנינא בני די לו בקב חרובין, כי קב חרובין מרמז על זמן המיתה, בעת שהגוף הוא כבר חרב, וכמ"ש האריז"ל (ע"ח שיי"ט פ"ג) שזה קאי על מיתת מלכי קדם עיי"ש.

ולהנ"ל י"ל כי ק"ב גי' אמונה, וע"י שמאמין בקדושת רחב"ד אפי' בעת שהוא כבר חרוב ומת, עי"ז ממשיך ההשפעה בשביל ובעינור שלו, אפי' לאחר הסתלקותו.

ומובן מה שקורא אותו הקב"ה חנינא 'בני' (עי' בל"י על ע"ח שיי"ט פ"ג שדייק בזה), והוא עפ"י דברי הישמח משה הנ"ל, כי לאחר הסתלקות הצדיק, הוא נקרא רק בשם 'בן' ולא בשם עבד.

ולא רק השפעות בגשמיות באים מהם, אלא אפי' על ההשפעות ברוחניות, נשאר הצדיק השליט והמשביר, אפי' כשהוא כבר בגבהי מרומים, וכמ"ש בכוונות קבלת שבת (משנת חסידים תוספות שבת פ"ח אות ז'), ובסידור רבי שבת במזמור שיר ליום השבת) כי בכל ער"ש יורד משה רבינו עם כמה צדיקים ומעלה עם כל העולמות הנשמות, בין של חיים בין של מתים, אשר הם בעמקי הקליפות, ואין יכולת לשום אדם להעלותם.

וכתוב ע"ז בדברי תורה (מונקאטש ח"ח סי' י"ד) כי לכאורה צ"ע, כי בשלמה משי"כ שמעלה המתים מובן, כיון שהם אינם בעלי בחירה, וצריכין לאחרים להעלותם, אבל החיים עודנה בעוה"ז, הלא הם בעלי בחירה, ויכולין בעצמם לשוב ולהציל נפשם, ולמה צריכין שהנשמות יעלה אותם, אלא כי באמת צריכין הרבה רחמי שמים שיוכל לשוב כדבעי, ולזה יורדים נשמות הצדיקים מן השמים לתקן ולעורר לתשובה ככח קדושת שבת, והם שולחים בכל ער"ש הרהורי תשובה וקדושה גם בלב המשוקעים בעמקי הקליפות, המה התאות וזינין בישין רח"ל, ובסייעתא דשמיא ע"י כח הצדיקים הנ"ל, יכולין להתעלות ע"כ.

לך רצונות טובים וחוקים מאד, ואתה פועל בהם הרבה לטובה בעזרה, ובתוך כך אתה חוטף גם כן כמה דברים שבקדושה.

ולח' הישועה שתוכל בעזרת השם יתברך ללמוד יותר, ולעסוק בתפלה יותר, כי הבא לטהר מסייעין לו אומרים לו המתין (יומא לח), ואף על פי שצריכין זריות גדול, צריכין גם להתמתין הרבה (עין ליקוים ח"א סי' ו' וסי' מ"ט, וח"ב סי' מ"ט ועוד). ובוודאי כבר שמעת ממני הרבה בכל זה. ועל כל אלה העיקר דעיקר הוא גדול כח של זקן דקדושה סבא דסבין שאנו נשענים עליו, תהלה לאל יש לנו על מי לסמוך, יש ויש בעולם הזה ובעולם הבא.

חזק בני חזק, כי ה' אתך ועמך אל תירא ואל תחת, וה' יסעדך מהרה ותשוב לאיתנך, ותחדש כנשר נעורייכי להתחיל מחדש מה שתוכל לעשות בכחך.

והנה עתה שכיח מאד גם פה ובשאר עיירות מיחושים וחולאת כאלה וכאלה כאשר כתבת. אך מה שכתבת שמחמת צער ודאגה בא לך ח"ו, אתה צריך לשוב על זה, כי לא כך הוא המדה ולא כך יפה לך להיות נמשך אחר הצער כל כך ח"ו, כי צריכין להזכיר את עצמו מיד כשעובר איזה דבר, שכל מאורעותיו הם לטובתו (ליקוים ח"א סי' ד), ולקיים דברי רבותינו ז"ל (ברכות ס) לעולם וכו' דעביד רחמנא לטב עביד. יתר מזה אי אפשר להאריך, וכפי פרושות לה' אל שדי יתן לכם רחמים (בראשית מג, יד), רחמים גדולים, רחמים פשוטים שאין בהם תערובות דין כלל, ויהיו הרחמים בידכם (ליקוים ח"ב סי' ס"ג), שתזכו לכל טוב בזה ובבא לנצח.

דברי אביך המעטיר בערך ומצפה לשמוע הטוב מאתך מהרה.

נתן מברסלב

בוה השעה קבלתי מכתבך עם הסך ר"מ קאפיקיס, וחזן מזה כמה וכמה פרוטות של בלעך ואיני יודע מספרם, ולא נזכרו במכתבך כלל, ואיני יודע למי הם שייכים.

הנה מאליך תבין גודל צערי מצערך, ואיני יודע מה להשיבך עתה בחפזון, כי מוסר כתב זה נחזן, והיום פנה, והוא סמוך למנחה. והמכתב מיום עדיין לא בא לידי, ואראה לחקור אחריו. ונפלאתי עליך בני חביבי על אשר עדיין אינך יודע שבכל יום ויום מתחדש על כל אחד כמה מניעות ובלבולים שונים, אשר אי אפשר לבאר, וכל זה בכלל מה שאמרו רבותינו ז"ל (סוכה נב) בכל יום יצרו של אדם מתחדש עליו, ואלמלא הקדוש ברוך השם עוזרו וכו'. וגם איתא בדברי אדמו"ר ז"ל (ליקוים ח"ב סי' ע"ז) שכל אדם בהכרח שיהיה לו צער בכל יום וכו', וצריכין המתקה גדולה שלא יתגבר הצער ביותר ח"ו. ומה זה חידוש אצלך מה שעובר עליך, וההכרח לילך על פי הדברים ששמענו ממנו ז"ל, אז מען האט גאר ניט צוא טאן וכו' [עין שיחות הר"ן סי' רפ"ו רביזיל אמר מה יש להאדם לעשות בזה העולם, אין צריך כי אם להתפלל וללמוד ולהתפלל, מען באדארף מער ניט נאר דאוויגן און לערנען און דאוויגן עכ"ל, ושם בס' רפ"ו לפרש המאמר ושוב יום אחד לפני מיתתך].

ותאמין לי בני חביבי שזה איזה זמן שאתה בעצמך כתבת לי, והזכרת אותי דיבורים אלו הנ"ל במכתבך, שאין צריכין לעשות כלל וכו', והחייית אותי בהם מאד, אף על פי שבאמת מפי שמעת אותם, אף על פי כן באותו הזמן נשכחו קצת מלבי ואתה הזכרתני, וראיתי אז גודל מעלת שיחתנו שמקבלין דין מן דין. וכבר ידעת שהעיקר הוא הרצון (עין שיחות הר"ן סי' נ"א) העיקר הוא הרצון להיות רצון חזק ותקף תמיד להתקרב אליו יתברך, ואף על פי שהכל הפצים ורוצים לעבוד את ה', אף על פי כן אין כל הרצונות שוין, ויש חילוקים רבים ברצון וכו', ותהלה לאל יש

ברכת מזל טוב לאנ"ש

ר' אהרן יצחק ברוין נ"ו, מקרית יואל
 חרגלי אירוסים בנו נ"ז
 מו"ה יהושע שפילמאן נ"ו, מקרית יואל
 חרגלי שמחת הכנסות בנו
 לעוף התורה והמצות נ"ז

יזכו להעמיד דורות ישרים ומבורכים,
 ע"ד ישראל סבא ובהתקרבות לרביה"ק, אכ"ר

מודעה משמחת ובקשה

בהיות שסידרנו כל תלמידי רביז"ל על סדר הא"ב בסדר יפה אף נעים, וכן יש תחת ידינו מסודר כל תלמידי מוהרנ"ת ז"ל על דרך זה, וכן זכינו בעזרה ש"ת לסדר הספה"ק "עלים לתרופה - מכתבי מוהרנ"ת", עם הערות וביאורים על כל מכתב ומכתב, בתוספת מכתבים מכת"י, עד שפנים חדשות בא לכאן.

ולכן הנני פונים בבקשה מאת אנ"ש היקרים, מי שרוצה לזכות ליתן יד ועזר להדפסת הספרים הקדושים הללו יפנה אלינו, וזכות הרבים תלוי בו.

כוונת ההערות והציגונים בכדי להבין את המכתב הק', וברצוננו בעזרה להדפיס כל המכתבים עם ההערות כדי לזכות את הרבים, לכן נשמה לקבל באמייל מן הקוראים היקרים "הארות" בין על דברי מוהרנ"ת ובין על דברינו כדי שיצא מתחת ידינו דבר נאה ומתוקן, ויאשר כוונתנו למפרע

למכתבים למערכת, וכן לכתוב מאמרים להופיע בהעט סופר, אן להערות, וכן

מי שברצונו שייגע לו העט סופר על יד האימג'ל, יפנה:

CONGHVPRINTING@GMAIL.COM

או להפעקט: 845.781.6701

להודיע על מזל טוב לאנ"ש, יש לשלוח הודעה (עד יום ג' בשעה: 9:00 בבוקר):

שיעורים אויף אידיש אין ספר ליקוטי מוהר"ן!

לימוד ספה"ק ליקוטי מוהר"ן בכל יום
 מען קען הערן אויף "אוצרות ברסלב" יעדן טאג א
 עמוד בספה"ק ליקוטי מוהר"ן

718-855-2121

געלערנט "אויף אידיש" מיט א קלאהר'ן הסבר, לויט די מפורשים און לויט ווי עס איז מבואר אין ליקוטי הלכות חזקו ואמנו אחזי ללמוד ספריו "בכל יום", ולעין ולחפש בהם למצוא בהם בכל פעם עצות להציל נפשוכם (על"ת מכתב ש"ג)